

Publicerad 2008-09-26 21:50 av ÅsaLena

Men jag känner....

Nu ser jag inte mer
litar till känseln i fingrar
blanknötta avtryck
mot ojämn yta

Hör inte längre något
utelämnad till vibrationer
elektriska signaler
mot innerörats ocean

Stapplande famlar jag framför mig
med händer som vilsna fåglar
Sökande efter ljuden
som bekräftar fast mark under fötterna

Men jag känner...
känner värmen av en närhet
Jag känner ljudlös viskning
mot pulserande bröst!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ÅsaLena med Poeter.se id #12124 innehar upphovsrätten